

PROEM

kem e me, fanga i våre måter
    å dø på, satt opp mot faktumet
bare éin gang å ha eksistert, samem

eller aleina i våre liv
    men aldri heilt aleina, bare ein del
av den tidå me leve, delt med andre

FEDRE OG SØNNER

Eg kan huska kor flau eg var øve far
då han hviska ordå høgt
mens han leste aviså.

«Opplever du ikke
bruk av fonetisk urban dialekt
heller som en begrensning?»
spør ein publikummer.

Poesilesningen e øve.
Eg vil gå hjem til ongene mine.

FIENDEN UTENFOR

bomb de, bom de!
skrike
redaktøren i *Catholic Herald*

gjønå klisjéstøyen
om «passivitet»
«om vi hadde lent oss tilbake mens Hitler»

etc. etc. etc.
det vanliga

den vanlige moralske harmen

geografitakstmennene
og militærtaktikksnakkistane
navn & tal på våpen

– bare djevlane har endra seg;

kl. to om nåttå
i ein sone uten godkjent status

kor journalistane godkjenne politikerne
og politikerne godkjenne journalistane
lytte til radioen
med øretelefoner som ein pilot

mens kånå mi sove ved sidå av meg

DE FALNES DAG*

Eg vett ka det vil sei
å vera makteslaus

eg vett ka det vil sei
å ligga lågt

mens den ukjente fienden
invadere deg

ka det vil sei
å ikkje ha ord

for ka som skjer
for gras eller trer

og livlause ting
å vera

ditt einaste vitne
på den klaraste dagen

i ein barndom
snart femti år sidå;

koss eg hate
mannlig

forpult vold.
på denne dagen

vil eg verken bæra
kvit eller rød blomst

eller rekne meg som den einaste
i stedet

vil eg minnes at mange
vett ka det e

å bli tvungen til å ligga lågt
mens fienden

kjent eller ukjent
invadere

midt på nåttå
eller på markene

dette krigsbyttet
denne
jordås eldste valuta

- * Tittelen «Remembrance Day» refererer til 11. november i Storbritannia, dagen da de fálne under 2. verdenskrig blir minnet. Det er en dag en kjøper en rød valmue, hvor inntektene går til soldatenes familier. Eller en bærer en hvit blomst, som fredstegn.

PÅ SYKEHUSET

Eg like å se sykepleier Frieda strikka
liksom eg like å se på når kånå mi strikke
liksom eg likte å se på då mor strikka
sjøl om hu gjorde det enkelt
(ein rett og ein vrang, ein rett og ein vrang)

dette e ikkje
«kvinne, bli på din plass»
eller å strikka kjeder som holde nere

bare

framtidå, strikkande på framtidå
nåtidå så fredelig, stille
som om

den same kvinnå sko ha strikka
i tusener av år

ANDRE JUNI

Det gryr og kånå mi ska òg legga seg
og hu har sett ein film om livet til charlie parker

og luftå i soverommet står stille mens hu kler av seg
og lyset e der langs gardinene bakom håvet hennas

og hu fortelle meg at kroppen hans ga etter for drikking og stoff då han va 34
og eg bestemme meg for at eg e våken og går ud på kjøkkenet etter et glass vatn

og himmelen i nord e gjennomskinnelig som et vatn
gjennomskinnelig som et vatn sjøl om klokkå bare e tri

og då eg komme tilbake holde me forsiktig hender sånn som me av og til gjør
til den fyste av oss tar til å rykka og i kveld e det Sonya

og eg løsne grebet og bler liggande å se i taket
eg e 51 år og ni måneder og ni til ti dager

Oversatt fra skotsk av Øyvind Rimbereid